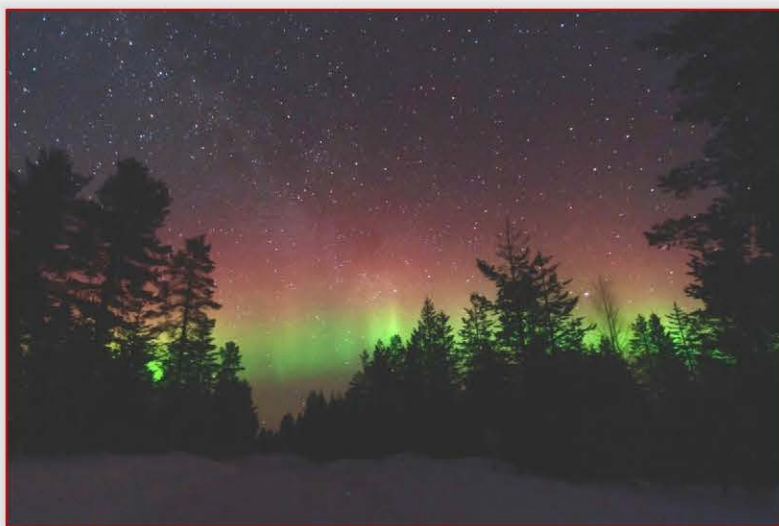

Met Urania naar Lapland Februari 2015

Realisatie: Freddy Hordies

Met Urania naar Lapland

Van 12 tot 15 februari 2015

Twintig enthousiastelingen hebben zich ingeschreven om de kou aan de Poolcirkel te trotseren, gecharmeerd door het reisprogramma dat Hilde en Werner hebben samengesteld. We trekken naar Lapland! En we willen poollicht zien!

Organisatie: Werner Hamelinck: www.astroreizen.com

Reisagent: HRG: www.hrgworldwide.com

Lokale agent: Lapland Safaris: www.laplandsafaris.com

Lokale gidsen: Sammy en Arska

Dit bundeltje kwam tot stand door het mixen van eigen notities, deeltteksten van Hilde en Werner en een paar artikels geplukt van Internet. Mijn dank aan de verschillende fotoleveranciers!

Dit verslag zal ook te lezen zijn op de website www.freddyhordies.com samen met vele andere reisverslagen en talrijke foto's.

Omwille van de publicatie op Internet zal in deze bundel geen lijst van andere deelnemers en e-mail adressen worden opgenomen om de privacy te garanderen.

Lapland strekt zich uit over het aller-noordelijkste gedeelte van Noorwegen, Zweden, Finland en Rusland (Kola).

Het gebied ligt zo dicht bij de poolstreken, dat de winters er lang en ijzig koud zijn. In de wintermaanden komt de zon er niet op en in de zomermaanden gaat de zon niet onder. De Sami hebben echter in de loop der eeuwen geleerd zich aan deze barre omstandigheden aan te passen. Ze leven traditioneel van hun rendierkudden, die rendiermos en andere korstmossoorten eten. Het gebied wordt ook wel de laatste wildernis van Europa genoemd. Het landschap wordt gekenmerkt door een bergachtig land, met uitgestrekte bossen, vlaktes en vele meren.

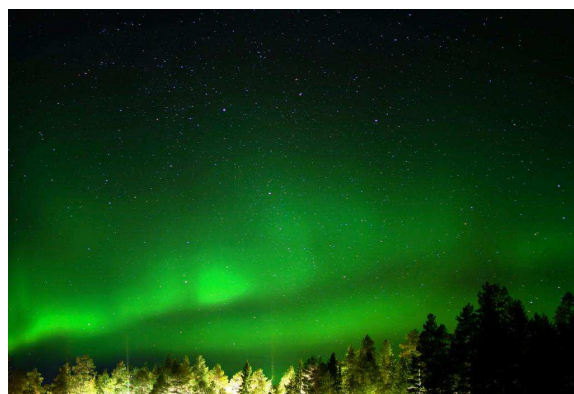
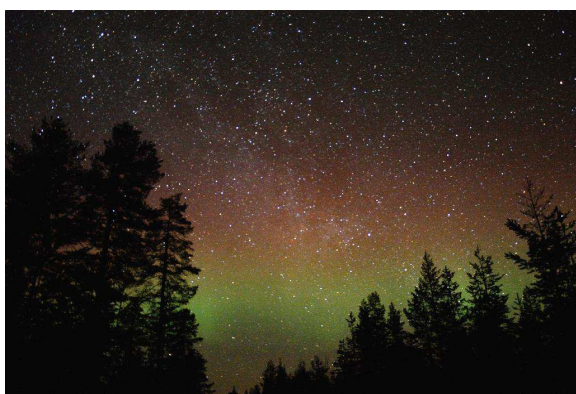
De vlag: de kleuren blauw, rood, geel en groen komen veel voor in de gakti, een traditioneel Samisch kledingstuk. De blauw-rode cirkel verwijst naar de zon en de maan, belangrijke symbolen in de Samische mythologie. Het rode deel van de cirkel symboliseert de zon; het blauwe de maan. Het motief werd gekozen met het gedicht "Païven parneh" ("Zonen van de zon") in gedachten. Dit gedicht van de Samische dominee Anders Fjellner (1795-1876), in de vorm van een joik, bevat veel Samische mythologische symboliek. Het gedicht beschrijft de Samen als "zonen en dochters van de zon".

Het Fins gedeelte van Lapland is de grootste regio van het land. De hoofdstad is Rovaniemi. Er wonen in deze regio 182.472 mensen op 98.982 km², waarvan meer dan 60.000 in de hoofdstad. Ter vergelijking, België, Nederland en Luxemburg, samen goed voor 74.657 km², tellen ongeveer 29 miljoen inwoners.... Per vierkante km maakt dat voor de Benelux 388,2 inwoners tegen 1,8 voor Fins Lapland.

Ons reisprogramma is kort maar krachtig:

Donderdag 12/2	Vlucht naar Rovaniemi via Helsinki. Diner en overnachting in Lapland Hotel Bear's Lodge. Poollicht watching.
Vrijdag 13/2	Sneeuwscootertocht. Bezoek aan ijshotel en lunch. IJsvissen op het meer. Rendiersletocht en diner op rendierboerderij. Poollicht watching.
Zaterdag 14/2	Met sneeuwmobiel naar Husky farm en hondensletocht. Wandelen met sneeuwschoenen. Lunch rond kampvuur. Finse saunasessie en diner in restaurant Bear's Den. Poollicht watching.
Zondag 15/2	Vrij bezoek aan Rovaniemi, Arctic Museum, Santa Claus Village. Vluchten met Finnair bestemming Brussel.

Snowmobile, Husky-slee-rit, rendierentocht, sneeuwschoenwandeling, sauna-zitting, dat zijn zekerheden. Die kan je bestellen, kopen als het ware en gewoon doen. Poollicht, da's een ander paar mouwen. Hier moeten verschillende parameters goed kloppen alvorens iets te kunnen waarnemen. Corona holes ("gaten in de corona") en/of flares (zonnevlammen) moeten goed gepositioneerd zijn tegenover de aarde, de stroom met deeltjes moet in de juiste richting van de aarde worden gestuwd én krachtig genoeg om ons te bereiken, en op de waarnemingsplek moet het donker zijn met een wolkenvrije hemel in het Noorden. Pas dan kan een Aurora Borealis worden gezien!

Donderdag 12/2

Er werd ons gevraagd om samen te komen aan het “bronzen gedrocht” in de luchthaven van Zaventem om 05.45u. En iedereen is ruim op tijd.

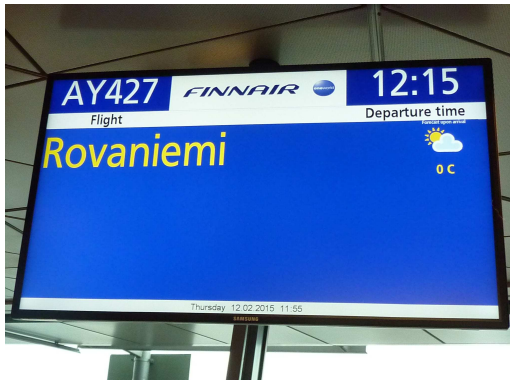
Het heeft hier vannacht serieus gevroren en de vliegtuigen zien er allemaal heel wit uit...

Vertrek vertraagd: terwijl we in het vliegtuig zitten worden de vleugels ontijsd en de flaps uitgebreid getest. Safety first!

Alles OK, we kunnen vertrekken, maar dan wel met 50 minuten vertraging. Om 08.25u stijgt onze Embraer ERJ-190 van Finnair op.

Mooie rustige vlucht. Landing in Helsinki om 11.35u lokale tijd (10.35u Belgische tijd).

We hebben uiteraard heel weinig ruimte voor de overstap, omwille van de grote vertraging. Maar de luchthaven is klein... en we landen aan gate 20, om te vertrekken aan gate 21! Dichterbij is moeilijk.

Idem voor de bagage. Die wordt over de tarmac van het ene vliegtuig naar het andere gereden.

Onze A320, een groter vliegtuig dan voor de internationale vlucht én met opvallend meer passagiers, vertrekt om 12.25u voor een vlucht van exact 694 km. Het is hier droog, lichtjes bewolkt en 5° C.

We landen in Rovaniemi om 13.33u, volle zon en blauwe lucht! Maar alles is wel bedekt met een dikke laag sneeuw, en de banen liggen er spiegelglad bij! Geen

probleem voor het verkeer: iedereen rijdt hier met speciale sneeuwbanden, van die soort die o.m. bij ons en in Zwitserland niet is toegelaten!

We maken kennis met onze sympathieke gids, Sami, ene van het vrolijke en efficiënte type.

Van de airport rijden we naar het bureau van de lokale agent, Lapland Safaris, waar we onze thermische kledij en uitrusting in ontvangst gaan nemen. Alles is hier pico bello geregeld. Op een wip en een gauw zijn we de gelukkige bezitters van boots, warme sokken, sjaal, muts, handschoenen en een grote mooie overall, uit één stuk van kop tot voet! En alles op maat! Dankzij de hulp van een vijftal mensen zijn we, in een mum van tijd, allemaal klaar voor de strijd.

Tijdens de rit naar het Lapland Hotel Bear's Lodge, leren we al heel wat over Lapland.

Onder meer dat er geen “wilde” rendieren zijn. Ze leven wel in de vrije natuur, maar elk dier is eigendom van een boerderij. En dat, ingeval van ongeval met een rendier, de autobestuurder altijd fout is en moet betalen voor het rendier. Zo lang de vergoeding hoger lag dan de prijs aan rendiervlees, werd er af en toe misbruik vastgesteld: de boeren gingen hun kudden dichterbij de

banen houden... Maar sinds de prijs van het vlees fors is gestegen, en de verzekering heel wat minder vergoedt in vergelijking met de marktprijs, gebeuren er minder ongevallen...

De bevolkingsdichtheid in Lapland ligt heel laag, amper 1,8 per km².

Er is hier dus uiteraard weinig politie te bespeuren. En dus minder controle. En dat is één van de redenen waarom de Lap in het Noorden meer drinkt-&-rijdt dan de Fin in het Zuiden...

Om 14.00u komen we aan in onze Bear's Lodge. Hier leeft werkelijk een beer in de omgeving, maar nu is hij in diepe winterslaap. Naast bruine beer, vertoeven hier ook lynxen, vossen en veelvraten. Al deze dieren zijn zeer schuw en de kans er ééntje te ontmoeten is zeer klein.

Ons hotel ligt in een prachtige natuurlijke omgeving, aan de oevers van het meer van Pohtimolampi, op 30 minuten rijden van Rovaniemi.

We kunnen genieten van een soepje of een slaatje... maar we vinden niet aan wie we moeten betalen... Maar echt lang verveeld zitten we daar niet mee...

We maken een mooie eerste wandeling in de sneeuw. Koud is het hier niet. Met 4°C. is het warmer dan in Brussel!

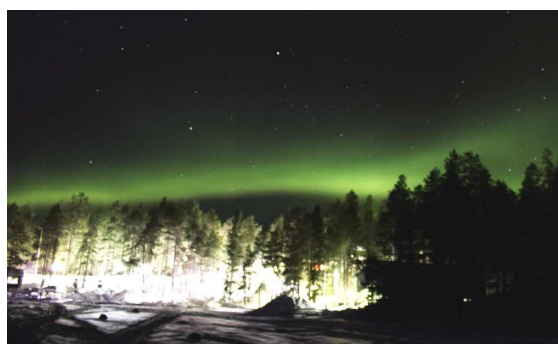
We gaan avondeten om 19.00u. Maar eerst hebben we nog ruime tijd voor sauna en/of bar...

We houden sowieso warme kledij bij de hand, want een spurt naar buiten is niet uitgesloten, indien er poollicht zou zijn!

Lekker buffet, met als hoofdgerecht Boeuf Bourguignon. We kunnen vaststellen dat het hier niet anders is dan in de andere Scandinavische landen: de wijn is er keiduur...

Na het eten wandelen we even tot aan het meer, op zoek naar poollicht. Niks. De lichten van het hotel en de parking storen ons een beetje, maar de sterrenhemel is gewoonweg schitterend!

Nieuwe afspraak om 22.00u.

Gedurende een uurtje krijgen we verschillende fases van zwak poollicht met een beetje beweging, af en toe zelfs een zuilvorming. Beter dan niks. Er worden heel wat beelden geschoten door Kristen,

Wim en Frits. Die kiekjes worden genomen met een openingstijd van 13 tot 40", waardoor er meer licht binnenkomt en er dus meer kleur te zien is op de foto dan met het blote oog. Tijdens het wandelen zakken we af en toe een halve meter diep in de sneeuw, dan wel met één been. Niks gevaarlijk, alleen fun! Tot half twaalf genieten we in de bar van de foto's... en van een drankje.

Vrijdag 13/2

We moeten klaar zijn tegen 09.45u. Tijd genoeg om uit te slapen, rustig te ontbijten en de nodige tijd nemen om ons goed in te pakken tegen de Finse winterkou.

Vandaag krijgen we onze snowmobile-doop!

Na het oppikken van helm en balaclava, eerst uitgebreide briefing en uitleg over de veiligheidsregels, voorzichtigheid en techniek voor het besturen van dergelijke scooters en dan pas kunnen we vertrekken.

Het is dan 10.30u. Alle begin is moeilijk: we rijden relatief traag, en het duo Carine en An slaagt er als eerste in om een paaltje omver te rijden! Leuke start!

Drie kwartier rijden, en dan even stoppen om te bekomen, eventueel van chauffeur te wisselen, foto's te nemen. De piste waarop we rijden bestaat uit platgedrukte sneeuw en ijs. Keihard. Maar wanneer we van de sneeuwscooter stappen en we zetten onze voet iets te ver van het voertuig, dan zakken we gewoon 50 cm diep in de sneeuw!

Wanneer we aankomen in het Arctic Ice Hotel, worden we opgewacht met een kopje bosbessenthee en een lekker koekje. Hier hebben Francine, Kirsten, Rutger en Ludo overnacht, bij een temperatuur van -3° C.

Het ijshotel wordt gebouwd in november. In 4 weken tijd zetten artiesten en studenten hier een gebouw neer met 29 standaardkamers, 9 suites, een ice-bar, 3 restaurants waar plaats is voor 200 man!, een kapel en een sneeuwsauna! Elke suite heeft zijn eigen thema! En zeggen dat alles wegsmelt in maart/april!!

De sneeuwsauna mogen we heel even uittesten: een klein beetje water op het vuur, en na 10 seconden is het hier snikheet en zien we geen steek meer voor de ogen. Een explosief gedoe!

In de gezellige “Kota tipi” genieten we van zalm gebakken op/aan/bij een open haard. Heel lekker!

Wanneer we onze scooterrit verder zetten, beginnen we al wat meer te “durven”. De kunst om toch maar wat meer snelheid te halen, ondanks het “afremmen” van de begeleider die op kop rijdt, is zich te laten afzakken ten opzichte van de voorganger... de afstand wat laten groeien en dan... volle gas! De snelsten hier halen de 60 km/u tijdens een paar seconden. Spannend en heel plezant!

Het weer valt heel goed mee, koud maar droog met af en toe een flauw winterzonnetje, hoe kan het anders?

We rijden naar een meer, waar we gaan ijsvissen... dat belooft!

Eerst een demo en dan (bijna) iedereen aan de slag: eerst een gat boren in het ijs, niet zo simpel, vergt heel wat kracht; dan het lijntje klaarmaken met namaak-aas en dan... wachten, héél lang wachten... 12 vissers, 8 pottenkijkers/fotografen... niks! We hebben hier heel veel lol, maar geen vis!

We vangen inderdaad helemaal niks! En we vragen ons af of hier ooit wel iets wordt gevangen. Blijkbaar wel, maar het weer en de timing zouden niet goed meezitten, zeggen de gidsen. We maken heel veel fun en dat is het belangrijkste!

Retour richting hotel verloopt goed, in feite rijdt iedereen stilaan aan een hoger tempo...

Tijd zat om te rusten, of een sauna, en/of een aperitiefje in de bar.

Rond 19.00u brengt de bus ons tot aan een rendierboerderij, een authentieke!

Onderweg zien we een vos de baan oversteken!

We worden verwelkomd door de ganze Sami-familie in prachtige authentieke kledij.

De Samen of Sami zijn een van oorsprong nomadisch volk dat het Noord-Europese Lapland bewoont. Ze zijn ook bekend onder de naam Lappen, een naam die ze zelf liever niet horen. Ze bezitten tegenwoordig in zowel Noorwegen, Zweden als Finland een eigen parlement, het "Sameting", dat bij de nationale overheden van de staten waaronder Lapland ressorteert, inspraak heeft in zaken die de Samen en hun woongebied betreffen. De meeste Samen wonen in Noorwegen, zo'n 50.000. In Zweden zijn dat er ongeveer 20.000, in Finland 6.000 en in Rusland 2.000.

Er bestaat geen Samische standaardtaal. Het gesproken Samisch kent vele, sterk verschillende, varianten verdeeld over een aantal aparte talen. Het Samisch is verwant aan het Fins en Ests en behoort tot de Finoegrische taalfamilie.

Een deel van de Samen leefde traditioneel als nomaden die rendierkudden volgden in hun jaarlijkse voedseltrek. De rendieren leverden de Samen melk, vlees en huiden. Bovendien deden ze dienst als trekdier voor de slede, het vervoermiddel bij uitstek in dit gebied. Andere Samen leefden traditioneel van de visserij, met name aan de Noorse kust. Ook de jacht was een belangrijke bezigheid.

Vanaf de 17e eeuw is de levenswijze van de Samen sterk veranderd. Slechts een klein percentage voert nog een nomadisch bestaan, en dan doorgaans nog slechts een deel van het jaar. De meeste Samen hebben zich als visser, landbouwer of zelfstandige ondernemer gevestigd. Hun leven verschilt tegenwoordig in weinig opzichten van dat van andere Scandinaviërs.

De traditionele kleurige kleding van de Samen wordt meer en meer tot de folklore gerekend, evenals de traditionele muziek van de Samen, de zogenaamde joik. Sami-jongeren trekken naar het Zuiden, waar ze veel meer kans maken om werk te vinden.

Onze rendiersleeën zijn uitgerust voor 2 personen. M.a.w., we mogen zelf sturen! Maar ja, van sturen komt niet veel in huis: die beestjes zijn zo gewoon van braaf achter elkaar te lopen, dat ze niet echt begeleiding nodig hebben. Een paar doen toch af en toe hun eigen zin, zoals stoppen om aan een paar dennentakjes te knabbelen en dan hun achterstand goed te maken door iets of wat te versnellen.

Ze zetten het zelfs op een drafje! We leggen de 2 km af in ongeveer 20 minuten. Bij de aankomst mogen we onze “trekpaarden” een snoepje geven: rendiermos! En daar zijn ze echt verzot op!

Als avondmaal krijgen we “rendier op zijn Laps”! Heel mals vlees, met... jawel... berries! We testen het lokale brouwsel, een soort bier...

En een lekker dessertje. En koffie of thee of warme choco of warme melk, naar keuze! Dat allemaal opgediend aan tafel door een paar dames in Sami-kledij. Mooie avond!

Zaterdag 14/2 Valentijndag... maar daar merken we hier niks van.

Opnieuw vertrekken we om 09.45u, met zijn allen op de scooters, richting Husky farm. Het is stil op de hondensite, tot wanneer de “woeffen” ons zien: dan wordt het een gehuil en geblaf van jewelste! De honden zijn duidelijk content dat de toeristen er zijn... ze gaan mogen lopen,

uitleven, energie verbranden! We komen eerst voorbij de jonge honden, die in relatief grote afspanningen verblijven, 2 per 2. Dan de oudere huskies, die aan de ketting liggen, op comfortabele afstand van elkaar. En dan de honden die al klaar staan en al sleuren aan de slee die stevig is verankerd!

Hier splitst de groep: 10 personen gaan “huskieën”, en de 10 ander “sneeuwschoen-wandelen”. En na een uurtje gaan we wisselen.

De hondenslee bestaat uit een zit/ligplaats voor één persoon en een driver seat (rechtstaand) en, in ons geval, 5 honden. We krijgen uitgebreid uitleg, vooral met de nadruk op remmen, véél remmen! En dat is ook nodig: die beestjes zijn zó hevig dat je echt met de 2 voeten op de rem moet gaan staan om niet vooruit te worden gesleurd!

Deze huskies zijn supergemotiveerd: ze trekken en sleuren zelfs wanneer je volledig stil staat! En éénmaal ze beginnen te lopen, is er niks dat hen kan doen stoppen: ze pissen, kakken en happen ijs om hun dorst te lessen, dat allemaal aan meer dan 20 km/u! We leggen het 18 km lange traject af in

minder dan 1 uur. Het gaat heel snel vandaag, omwille van de zeer gunstige weersomstandigheden: droog, zonnig, geen verse sneeuw, een “droge piste” bij wijze van spreken.

Wanneer we terug de boerderij bereiken, beginnen de honden ijs te eten, veel ijs! En gaan dan liggen, meestal 2 per 2, rug tegen rug. Schatten van beesten worden ze dan, je mag ze strelen, ze geven “likskes” op de handen en in het gezicht, waarschijnlijk om zout op te nemen. Lieve honden!

De snow-racket-walk is in feite zwaarder dan de Husky-uitstap. Het vergt een beetje techniek om te stappen zonder te vallen, je riskeert vooral met de ene voet op de racket van de andere voet te staan, en dan... pardaff! Eenmaal op de grond (lees: in de sneeuw), is het verdorie moeilijk en vermoeiend om zonder hulp recht te krabbelen!

De eerste groep maakt er een stevige wandeling van en komt bezweet terug!

Bij de 2de groep is de aanpak anders: een beetje lopen, veel spelen, vallen, doen vallen, elkaar omver duwen, een “groepsval” organiseren (foto's), een Mexican wave uitbeelden (of wat er moet voor doorgaan)... maar heel ver geraken we niet.

De walking lunch rond het kampvuur midden in de natuur bestaat uit een lekkere dikke voedzame zalmsoep met aardappelen! Er zijn ook sandwiches met kaas, broodjes met kaneel en lekkere bessenthe, uiteraard!

Deze namiddag is het scooteren, niks dan scooteren! We krijgen mooie landschappen te zien, maken een groepsfoto met de Uraniavlag, rijden door maagdelijke sneeuwvelden met staalblauwe lucht en volle zon! En toch is het ijsig koud, naar verluidt min 12°C. Soms “vliegen” we over grote open stukken, soms zitten we op een weg die doet denken aan de bobslee-pistes, slinger-slinger met aan beide kanten een muurtje sneeuw van 60 cm hoog!

We stoppen aan een bevroren moeras, waar we (eindelijk) onze goesting mogen doen: vrij rond crossen, zonder kopbegeleiding en dus zonder snelheidsbegrenzing. Maar om veiligheidsredenen is het aanbevolen om zonder passagier te rijden, omwille van het gewicht... op sommige plaatsen zou het ijs kunnen te dun zijn... leuk om te weten...

Eenmaal deze controle weg, vliegen we erin! En de gevolgen laten echt niet lang op zich wachten: in minder dan 15 minuten zitten een zestal scooters vast in de dikke sneeuw.

Je valt stil, schuin hangend en hulpeloos. En dan is het wachten op Sami en/of Arska, onze gidsen, en een paar reisgenoten om je terug recht te trekken. Alles bijeen hebben we iets meer dan 21 km afgelegd met onze snowmobielen!

Wanneer we terug in het hotel zijn, hebben we een paar uurtjes om uit te rusten. Om 18.30u vertrekken we naar het restaurant Bear's Den, waar ons de zoveelste typische activiteit te wachten staat: nu gaat het om iets heel rustig en relaxerend: een volledige saunasessie! sauna, hottub, plons in ijswater...

Aan die sauna-zitting komt geen einde: we maken er zoveel plezier en het is er zo zalig dat we heel lang blijven genieten. Bijna de helft van de groep waagt zich nadien in het ijskoude water van het meer! Moedige mensen!!

Rond 20.00u zitten we allemaal te aperitieven in een mooie eetzaal. De service wordt verzekerd door twee jonge dames in typische kledij. Vooral de “pantoffeltjes” vallen op! We nemen plaats aan de grote lange eettafel. Lekkere artisjokkensoep, gevolgd door keimalse rendierfilet en een aurora parfait om af te sluiten. Weer een perfecte dag, zowel qua weer als qua organisatie! En het is nog niet alles. Bij de terugkeer, rond 23.00u, stelt Werner voor om een poollicht-stop te doen. Om de toch vervelende lichtvervuiling van het hotel te vermijden, zouden we kunnen halt houden, ergens in de volle natuur. En zo geschiedt.

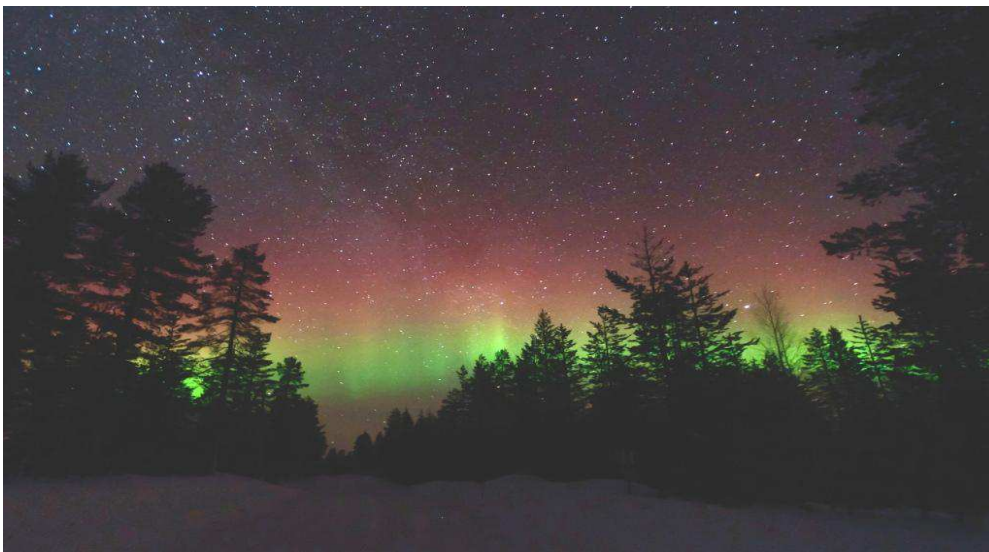
De bus zou ons afzetten op een open plek, met weinig bomen dus, op zo'n 500m van het hotel. De retour zullen we dan te voet moeten doen. De chauffeur rijdt die plek straal voorbij en we stappen uit op de volgende geschikte plaats. We zijn nu wel 2 km van het hotel verwijderd, maar daar

hebben we geen last van, want we beseffen het nog niet...! In afwachting van het zo verhoopte noorderlicht, geeft Werner ons een uitgebreide uiteenzetting over de ongelooflijk heldere sterrenhemel die ons wordt voorgeschoteld. Mede dankzij de krachtige laser maken we kennis met een reeks sterrenbeelden, zoals de Tweelingen met Castor & Pollux, de Grote en de Kleine Beer, de Leeuw, de Lier met de ster Wega, die binnen 12.000 jaar als poolster zal dienen, de Zwaan, de Draak met de ster Thuban, die tot 2700 voor Christus de toenmalige poolster was, de Pleiaden, Cassiopea, de keiheldere planeet Jupiter, Orion en zijn Betelgeuze, de

2de helderste ster van Orion. De diameter van Betelgeuze is 1180 keer de diameter van onze zon! In 2010 werden er 2 heldere vlekken gezien op het oppervlak van de superreus. De omvang van deze vlekken is vergelijkbaar met de afstand tussen zon en aarde, zo'n 150 miljoen kilometer! En als laatste Andromeda, en dan ging het licht (van de laser) uit...

Ondertussen krijgen we af en toe een beetje poollicht te zien, eerst wat aarzelend, maar hoe later het wordt, hoe meer beweging er in het noorderlicht te zien is. Zelfs de groene kleur wordt ons nu duidelijk, en er vormen zich opstijgende zuilen die ons heel enthousiast maken! Nu mogen we écht zeggen dat we het poollicht hebben gezien!

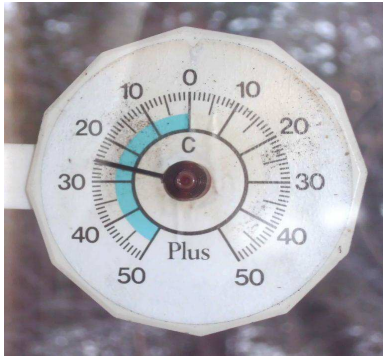

Iets over middernacht verlaten we deze plek en om 00.45' zitten we ons op te warmen aan de bar en te genieten van de mooie beelden die onze fotografen hebben genomen. Op deze foto's is zelfs duidelijk een rode gloed te zien, wat we met onze ogen niet hebben kunnen waarnemen.

Wat een knappe en goed gevulde dag!

Zondag 15/2

Als de weersvoorspellingen kloppen zou het vandaag de koudste dag van ons kort verblijf worden. En dat blijkt ook zo te zijn. Na het ontbijt dat we nuttigen tussen 08.00 en 10.00u, lezen we op de thermometer, ondanks het zonnetje, min 24°!

En wanneer we even naar buiten gaan, ligt de gevoelstemperatuur nog een pak lager!

Om 11.00u staan we klaar, uitgecheckt, gepakt en gezakt, vertrekkensklaar om met de bus naar Rovaniemi te rijden. Daar zijn we een halve dag vrij.

Onderweg zien we een Sneeuwhoen de baan oversteken! Leuke waarneming.

Veel valt er in het stadje niet te beleven. Er is het mooie museum Arktikum, we kunnen eventueel gaan shoppen en/of we nemen een taxi naar Santa Claus Village, het dorp waar het Kerstmannetje het ganse jaar door verblijft...

Een groot deel van ons gezelschap begint met het bezoek aan Arktikum, www.arktikum.fi, waar we een groepsticket kunnen versieren. Bijzonder interessante tentoonstelling met alles wat we willen weten over het Arctisch gebied en over Lapland. De natuur, de mensen, de klimaten, de culturen.

Na anderhalf uur hebben we de volledige tour van dit mooi gebouw gedaan en nemen we een taxi richting Santa Claus. Aan het taxistation vraagt een chauffeur ons even te wachten.. hij gaat een grotere wagen halen, zodat we er met 6 in kunnen!

De ingang van het Kerstdorp is gratis, alsook het bezoek aan de kerstman, ja ja, gratis! De brave man op zijn troon verwelkomt ons met “Goedendag” en vraagt ons of we van Antwerpen zijn?! Na de klassieke foto (nou ja, zó klassiek is de onze niet...) lopen we nog een tijdje rond in de verschillende shops en de zeer drukke Post Office waar tientallen kids een brief aan 't schrijven zijn voor Santa Claus.

Buiten is het minder druk en komen onze kinderjaren terug naar boven. We wagen ons zelfs op een “ijs-glijbaan”!

Rond 17.00u zijn we terug allen samen, en poseren we voor een groepsfoto, pal op de Poolcirkel! Waarna we van Sami een diploma in ontvangst mogen nemen.

Tijdens de busrit naar de luchthaven wordt Frans op het matje geroepen: hij is vergeten de sleutel van de kamer af te geven in Bear's Lodge. De normale sanctie volgens Werner is “Executie bij dageraad”, maar Sami is veel milder: “They are in a good mood: 2 fingers is OK.”

En vanaf dan gaat alles heel snel: check-in om 17.30u, boarding om 18.15u, take off van onze Airbus A321 om 18.35u, landing in Helsinki om 19.28u, take off met onze Embraer ERJ190 om 20.11u! Zo snel en zo goed georganiseerd! Da's Finland!

Wanneer we in Brussel landen, is het hier 21.30u, Belgische tijd. Dat is 10 minuten vroeger dan gepland. Ook dat kom je niet dikwijls tegen.

Na het oppikken van de bagage en de warme knuffels, keert iedereen huiswaarts.

We hebben enorm genoten van deze korte maar intense vakantie!

Fred.

